

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 6.

Utgitt 6. februar

1951

Innhold.

Side

Skr. om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Strinda	95
Bestem. om endr. i bestem. om unntak fra den alm. innførselsregulering	95
» om endr. i bestem. til gjennomføring av den alm. innførselsregulering	98
» om endr. av bestem. om unntak fra den alm. utførselsregulering	102
» om endr. av bestem. til gjennomføring av den alm. utførselsregulering	105
Skr. om tillegg til husleievedtekta for Bergen	107
» om utviding av Ørstavik brannkommune	107
» om vedtekt til § 104, 3 i bygningslova for Hamar	107
» om do. for Haus	108
Rundskr. om begrenset inntektsfradrag for utgifter til reparasjon m. v. av bygning m. v. og om forskr. for regnskapsføring og legitimasjoner	108
Skr. om regulering av Ytre Arna i Haus m. v.	116
Res. om gjennomføring av avsnittene II og III i lov av 22. desember 1950 om midlert. tillegg til skattelovene	121

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

20. janr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette i samvar med vedtak av Strinda formannskap 28. desember 1950 vedtekt til bygningslovens § 104, punkt 3, for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,5 m — i eneboliger og småhus 2,35 m.

Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni 1950 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering. 22. janr.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet føl-

22. janr. gende bestemmelser som trer i kraft straks til endring av bestemmelser av 23. juni 1950 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering:

§ 1 skal heretter lyde:

Gjenstander og varer til en verdi av inntil kr. 10 kan innføres og betales uten innførsels- og valutalisens. Unntaket gjelder bare enkeltforsendelser. Masseforsendelser av varer fra utlandet til en eller flere adressater i Norge tillates ikke.

§ 2 skal heretter lyde:

Gjenstander og varer som mottas som gave, kan innføres uten innførselslisens når verdien av forsendelsen er under kr. 100 og varen av gavemottakeren oppgis å skulle brukes av ham selv eller hans nærmeste familie og varene med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å være egnet for omsetning. Av kaffe og sukker tillates dog bare innført uten innførselslisens henholdsvis 2 og 10 kg.

Masseforsendelser av varer fra utlandet til en eller flere adressater i Norge tillates ikke.

§ 6 skal heretter lyde:

Gjenstander og varer bestemt til bruk for fremmede makters utsendte representanter og utsendte konsulter med familie og utsendte underordnede tjenestemenn, kan innføres uten innførselslisens i samme utstrekning som det måtte være innrømmet tollfrihet for disse varer.

§ 7 skal heretter lyde:

I. Reisende kan ved innreise til Norge medbringe følgende gjenstander og varer uten innførselslisens:

a) klær og andre reisefornødenheter (herunder sykler, ski, jaktvåpen, campingutstyr og annet sportsutstyr, fotografiapparater med nødvendig tilbehør og film, kikkerter, småfilmapparater, reisegrammofoner, reiseradioer og reiseskrivemaskiner i brukt stand) som tilhører de reisende for så vidt de med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes å være medbragt til egen bruk,

b) inntil 200 stk. sigaretter eller 250 gram røyketobakk eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 250 gram sigarer,

c) inntil 1/1 flaske vin eller brennevin,

d) norskregistrerte motorkjøretøyer som tilbakeføres til Norge etter midlertidig bruk i utlandet og motorkjøretøyer tilhørende reisende som har fast bopel i utlandet til egen bruk under midlertidig opphold i Norge. Sistnevnte kjøretøyer kan ikke endelig tollbehandles før innførselslisens foreligger.

- II. Reisende hjemmehørende i utlandet kan i tillegg til de gjen- 22. janr.
stander og varer som er nevnt under I, bokstavene a, b, c og d,
dessuten medbringe og fortolle uten innførselslisens varer fra
utlandet til en samlet verdi av inntil n.kr. 200 når varene av
vedkommende oppgis å skulle brukes av ham selv eller hans
nærmeste familie og varene med hensyn til mengde og be-
skaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å være egnet for omset-
ning. Av kaffe og sukker tillates dog bare medbragt og fortollet
uten innførselslisens henholdsvis 2 og 10 kg.
- III. Reisende hjemmehørende i Norge kan når det fremgår av passet
at vedkommende i valutabank på en gang har kjøpt hele det
tillatte fribeløp for turistreiser og hjemreisen finner sted innen
2 måneder etter at fribeløpet er kjøpt, samt sjøfolk som ikke
har vært i Norge på 3 måneder, kan i tillegg til de gjenstander
og varer som er nevnt under I, bokstavene a, b, c og d dess-
uten medbringe og fortolle uten innførselslisens varer fra ut-
landet til en samlet verdi av inntil n.kr. 200 når varene av
vedkommende oppgis å skulle brukes av ham selv eller hans
nærmeste familie og varene med hensyn til mengde og be-
skaffenhet av tollvesenet skjønnes ikke å være egnet for om-
setning. Av kaffe og sukker tillates dog bare medbragt og for-
tollet uten innførselslisens henholdsvis 2 og 10 kg.
- IV. Personer som er bosatt eller har sitt vanlige oppholdssted i Norge
og som på grunn av sitt yrke til stadighet reiser til og fra ut-
landet (f. eks. sjøfolk, flypersonell, togpersonell) kan ved inn-
reise til Norge medbringe og fortolle følgende gjenstander og
varer uten innførselslisens:
- a) egne klær og andre fornødenheter som har vært brukt av
vedkommende under hans opphold i utlandet,
 - b) inntil 40 stk. sigaretter eller 50 gram røyketobakk eller skrå-
tobakk eller 60 gram snus eller 50 gram sigarer.
- § 16 skal heretter lyde:
- Fartøyer av registreringspliktig størrelse (25 reg.tonn eller der-
over for motor- og dampskip og 50 reg.tonn eller derover for seil-
skip med dekk) samt lektere og skipsskrog på 25 reg.tonn eller der-
over uten egne fremdriftsmidler kan innføres og betales uten inn-
førsels- og valutalisens fra Direktoratet for Eksport- og Import-
regulering. Unntaket gjelder ikke lystfartøyer og fartøyer bestemt
for opphugging i Norge. (Søknad om tillatelse til innkjøp eller kon-
trahering i utlandet av fartøyer av registreringspliktig størrelse
samt av lektere og skipsskrog på 25 reg.tonn eller derover uten egne
fremdriftsmidler skal sendes Industri-, håndverk- og skipsfartsdepar-
tementet, Skipsfartsavdelingen).

22. janr. § 26 skal heretter lyde:

Gull, sølv og platina samt legeringer hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand) kan innføres og betales uten innførsels- og valutalisens fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering. (Søknad om tillatelse til å innføre og betale gull, sølv og platina samt legeringer hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand) skal sendes Norges Bank.)

Den tidligere § 26 skal nå være § 27.

22. janr. **Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni og 29. september 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering.**

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser som trer i kraft straks til endring av bestemmelser av 23. juni og 29. september 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering.

§ 1 skal heretter lyde:

Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til innførsel av gjenstander og varer (jfr. dog bestemmelser av 23. juni, 29. september 1950 og 22. januar 1951 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering og bestemmelser av 10. januar 1951). Denne tillatelse gis i form av innførselslisens A eller innførselslisens B etter søknad fra vedkommende importør.

Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til betaling til utlandet av:

- 1) gjenstander og varer (jfr. dog bestemmelser av 23. juni 1950 og 22. januar 1951 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering, §§ 16 og 26 samt bestemmelser av 10. januar 1951, § 1 punkt b),
- 2) reparasjons- og foredlingsomkostninger for gjenstander og varer som har vært reparert eller foredlet i utlandet (dog ikke av reparasjonsomkostninger for rullende jernbanemateriell tilhørende Norges Statsbaner og for fartøyer av registreringspliktig størrelse),
- 3) frakt, assuranse og spedisjonsomkostninger ved cif.-kjøp.

Denne tillatelse gis i form av valutalisens A etter søknad fra vedkommende importør.

§ 2 skal heretter lyde:

22. janr.

Innførselslisens A benyttes ved innførsel av gjenstander og varer som skal betales til utlandet.

Til bruk for søknad om innførsels- og valutalisens A nyttes følgende skjemaer:

1. Skjema A-1 når skjemaene under punkt 2 og 3 ikke skal nyttes.
2. Skjema A-2 ved betaling i dollars.
3. Skjema A-3 ved frilistevarer som skal innføres og betales i henhold til lisens, jfr. bestemmelser av 10. januar 1951, §§ 1 og 23.

§ 15 skal heretter lyde:

Fortolling og betaling vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til innførsels- og valutalisens med samme nummer. Overføring av et beløp fra en lisens til en annen kan ikke foretas uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Enhver importør skal føre en bok med fortløpende fortegnelse over alle innførsels- og valutalisenser som blir innvilget ham av Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Importøren skal i lisensboken gjøre merknad om lisensens nummer, vareslag, fra hvilket land kjøp er foretatt, det kvantum og beløp lisensen er innvilget for samt gyldighetsfristen.

§ 17 skal heretter lyde:

Ved fortolling av varer som innføres i henhold til innførselslisens skal lisenseksemplaret fremlegges for tollvesenet som påser at det vareparti som angis til fortolling, er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som innførselslisensen er innvilget for. Tollvesenet skal på den fremlagte innførselslisens avskrive den nettomengde varer som blir fortollet samt verdien av disse i henhold til lisensvilkårene.

Innlegges et vareparti på frilager, transittopplag eller kredittopplag, skal innførselslisensen fremlegges for tollvesenet og avskrives ved innlegget.

Ved tollforpassing av varer som innføres i henhold til innførselslisens, skal lisenseksemplaret fremlegges for tollvesenet ved det tollsted hvortil varene er forpasset, (jfr. Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni 1950 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering § 25). Tollvesenet skal på den fremlagte innførselslisens avskrive den nettomengde varer som er kommet frem ved dette tollsted samt verdien av varene i henhold til lisensvilkårene. Kommer de tollforpassede varer ikke frem til det tollsted hvortil varene er forpasset eller er mengden av de fremkomne varer mindre enn angitt i tollpasset, skal tollvesenet ved det tollsted hvorfra varene er forpasset samtidig som toll og/eller andre avgifter opp-

22. janr. kreves, sende innberetning om forholdet til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 20 skal heretter lyde:

I. Skal en del av det vareparti som innføres i henhold til innførselslisens A fortolles av samme importør samtidig ved et annet tollsted, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar av skjema for søknad om innførselslisens (nr. 5 av skjema A-1 og A-2 og nr. 1 av skjema A-3) til bruk ved fortolling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut på en slik måte at det er en tro kopi av importørens originale søknad om innførselslisens og den innførselslisens som nederst på eksemplaret er innvilget av Handelsdepartementet. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale innførselslisens sammen med de i § 18 nevnte dokumenter skal fremlegges for tollvesenet på importørens hjemsted. Tollvesenet skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med importørens originale søknad og den innvilgede innførselslisens. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av tollvesenet påføres bokstaver (a, b, c osv.) etter lisensnummeret. Tollvesenet skal ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive den nettomengde varer og disses verdi i henhold til lisensvilkårene som skal angis til fortolling over det annet tollsted og i rubrikken for «Fortollingsdato» påføre ordet «Lisensspalting». Tollvesenet skal også på baksiden av det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale innførselslisens, og at eksemplaret bare gir adgang til fortolling av den mengde varer og disses verdi som er avskrevet på den originale innførselslisens. Det utfylte eksemplar skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og fremlegges for tollvesenet på det tollsted hvor den øvrige del av varepartiet skal fortolles. Ved fortolling av den øvrige del ved det annet tollsted er det ikke nødvendig å fremlegge stemplett proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekræftelse.

Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

II. Skal betaling for en del av det vareparti som betales i henhold til valutalisens A finne sted av samme importør samtidig i en annen valutabank, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar av skjema for søknad om valutalisens (nr. 4 av skjema A-1 og A-2 og nr. 2 av skjema A-3) til bruk for betaling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut på en slik måte at det er en tro kopi av importørens originale søknad om valuta-

lisens og den valutalisens som nederst på eksemplaret er innvilget av Handelsdepartementet. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale valutalisens sammen med de i § 21 nevnte dokumenter skal fremlegges for valutabanken på importørens hjemsted. Vedkommende valutabank skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med importørens originale søknad og den innvilgede valutalisens. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av valutabanken påføres bokstaver (a, b, c osv.) etter lisensnummeret. Valutabanken skal ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive det beløp som skal betales i den annen valutabank og i rubrikken for «Innbetalingsdag» påføre ordet «Lisensspalting». Valutabanken skal også på baksiden av det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om om at eksemplaret bare gir adgang til betaling av det beløp som er avskrevet på den originale valutalisens. Det utfylte eksemplar skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og fremlegges for valutabanken på det sted hvor den øvrige del av varepartiet skal betales. Ved betaling av den øvrige del i den annen valutabank er det ikke nødvendig å fremlegge originalfaktura. Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 21 skal heretter lyde:

Ved kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til betaling til utlandet av gjenstander og varer som innføres i henhold til innførselslisens A, skal valutalisensen (hvis gyldighetsfrist ved kjøpet eller overføringen ikke må være utløpt) og originalfakturaen fremlegges for valutabanken som stempler den fremlagte originalfaktura og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som valutalisensen er innvilget for. Vedkommende valutabank skal på den fremlagte valutalisens avskrive det beløp som betales. Fratrekkes det ved betaling ekstrarabatt eller provisjon som vedkommende importør etter anmodning fra den utenlandske selger betaler i n.kr. til agent fast bosittende her i landet, skal det gjøres merknad om dette på valutalisensen. Er lisensen nyttet fullt ut, skal den av vedkommende valutabank sendes Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 23 skal heretter lyde:

Kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til forskuddsbetaling til utlandet av gjenstander og varer som betales i henhold til valutalisens kan tillates når:

22. janr. a) det av originalfakturaen og lisensen tydelig fremgår at forskuddsbetaling av varene skal finne sted,
b) den norske lisensinnhaver fremlegger dokumenter som viser at varepartiet blir avsendt og vil ankomme til landet før lisensens gyldighetsfrist utløper.

§ 27 skal heretter lyde:

Handelsdepartementet gir tillatelse til at sendinger med jernbane fra Sverige og Danmark samt ekspressgodssendinger fra England over kontinentet kan belegges med etterkrav når godsets verdi ikke overstiger n.kr. 500 (sv.kr. 350, d.kr. 500 og £ 25-0-0) pr. sending.

Valutalisensen kan bare brukes en gang. For øvrig behandler vedkommende jernbanekontor valutalisensen på samme måte som valutabank (jfr. § 21). Etter at avskriving er foretatt, sendes lisensen til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Statsbaners Kontrollkontor og Norges Bank.

22. janr. **Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni og 29. september 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering.**

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser som trer i kraft straks til endring av bestemmelser av 24. juni og 29. september 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering:

§ 1 skal heretter lyde:

Gjenstander og varer til en verdi av inntil kr. 10 kan utføres til og betales fra utlandet uten utførselslisens og avregningseksemplar. Unntaket gjelder bare enkeltforsendelser. Masseforsendelser av varer til utlandet fra en eller flere avsendere i Norge tillates ikke.

§ 2 skal heretter lyde:

Gavepakker inntil 3 kg til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og hvis verdi ikke overstiger kr. 30, kan utføres uten utførselslisens. Rasjonerte varer, tobakk, te, honning, kjøtthermetikk, sardiner, ost, kondensert melk, tørrmelk, såpe, smør, matfett, margarin og andre margarinprodukter samt spisesjokolade, konfekt, drops, karameller, pastiller og andre sukkervarer tillates ikke sendt i gavepakker til utlandet. Av såpe kan dog gavepakken inneholde 1 stk. toalettsåpe, 1 stk. husholdningssåpe, 1 stk. barbersåpe og 1 pakke vaskepulver. Avsenderen skal i hvert enkelt tilfelle gi tollvesenet skriftlig erklæring på ære og samvittighet om at forsendelsen er en gave til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og oppgave over innholdet av pakken.

Forsendelse av vaskemidler som ikke er standard vaskepulver, 22. janr. f. eks. skurepulver og bløtningsmidler som inneholder lite fett, er ikke begrenset til 1 pakke.

Masseforsendelser av varer til utlandet fra en eller flere avsendere i Norge tillates ikke.

§ 8 skal heretter lyde:

I. Reisende kan ved utreise fra Norge medbringe følgende gjenstander og varer uten utførselslisens:

- a) Klær og andre reisefornødenheter (herunder sykler, ski, jaktvåpen, campingutstyr, fotografiapparater med nødvendig tilbehør og film, kikkerter, småfilmapparater, reisegrammofoner, reiseradioer og reiseskrivemaskiner i brukt stand) som tilhører reisende for så vidt de med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes å være medbragt til egen bruk,
- b) inntil 200 stk. sigaretter eller 250 gram røyketobakk eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 250 gram sigarer,
- c) inntil 1/1 flaske vin eller brennevin,
- d) motorkjøretøyer til bruk under midlertidig opphold i utlandet eller som gjenutføres etter bruk under midlertidig opphold i Norge og den bensin som disse kjøretøyer ved utførselen måtte ha på sine ordinære bensintanker. Norske reisende til Danmark kan for reisen gjennom Sverige dessuten medta inntil 20 liter bensin på kanne. Brukte sykler som av reisende sendes til utlandet som ilgods eller fraktgods, kan utføres uten utførselslisens når det av tollvesenet skjønnes at syklene utføres i forbindelse med avsenderens reise til utlandet eller ettersendes til eieren dersom denne tidligere er reist til utlandet.

II. Personer som er bosatt eller har sitt vanlige oppholdssted i Norge og som på grunn av sitt yrke til stadighet reiser til og fra utlandet (f. eks. sjøfolk, flypersonell, togpersonell) kan ved utreise fra Norge medbringe følgende gjenstander og varer uten utførselslisens:

- a) egne klær og andre fornødenheter som skal brukes av vedkommende under hans opphold i utlandet,
- b) inntil 40 stk. sigaretter eller 50 gram røyketobakk eller skråtobakk eller 60 gram snus eller 50 gram sigarer.

§ 18 skal heretter lyde:

I. Utenlandske fartøyer i utenriks fart kan ved utklarering fra norsk havn utføre uten utførselslisens følgende gjenstander og varer i den utstrekning det er nødvendig til vedkommende far-

22. janr. toys egen bruk til nærmeste utenlandske anløpshavn i fartøyets rute:

- a) Skipsrekvisita og skipsutstyr,
- b) brenselolje (solarolje, dieselolje, fyringsolje), petroleum, bensin, smøreoljer og smørefett,
- c) bunkerskull,
- d) proviant,
- e) sjøkart og dagbøker,
- f) inntil 200 stk. sigaretter eller 150 gram røyke- eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 150 gram sigarer pr. mann pr. uke.

Rasjonerte varer tillates bare utført i samme mengde som anført i de til enhver tid gjeldende rasjoneringsbestemmelser.

II. Utenlandske fiskefartøyer kan ved anløp av norsk havn under reise fra fangstfeltet til fartøyets hjemland eller til 3. land hvor fangsten skal leveres utføre følgende gjenstander og varer uten utførselslisens i den utstrekning det er nødvendig til vedkommende fartøys egen bruk under reise til nærmeste anløpshavn:

- a) bunkerskull,
- b) smøreolje, smørefett, bensin og petroleum,
- c) brenselolje (solarolje, dieselolje, fyringsolje),
- d) proviant.

Rasjonerte varer tillates bare utført i samme mengde som anført i de til enhver tid gjeldende rasjoneringsbestemmelser.

Hvis utenlandske fiskefartøyer som følge av storm eller andre grunner er tvunget til å søke havn, kan de under punktene a til d nevnte varer tillates utført uten utførselslisens i den utstrekning det etter tollvesenets skjønn er nødvendig for at fartøyet kan gå ut på nytt fiske og til bruk under reise til nærmeste utenlandske anløpshavn.

§ 26 skal heretter lyde:

Gull, sølv og platina samt legeringer hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand) kan utføres til og betales fra utlandet uten utførselslisens og avregningseksemplar fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

(Søknad om tillatelse til å utføre gull, sølv og platina samt legeringer hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand) skal sendes Norges Bank. Den valuta som opptjenes ved salget, skal avstås til Norges Bank, jfr. lov om valutaregulering.)

§ 27. Fartøyer av registreringspliktig størrelse (25 reg.tonn eller derover for motor- og dampskip og 50 reg.tonn eller derover for

seilskip med dekk) samt lektere og skipsskrog på 25 reg.tonn eller 22. janr. derover uten egne fremdriftsmidler, kan utføres til og betales fra utlandet uten utførselslisens og avregningseksemplar fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Unntaket gjelder ikke lystfartøyer. (Søknad om tillatelse til å utføre fartøyer av registreringspliktig størrelse samt lektere og skipsskrog på 25 reg.tonn eller derover uten egne fremdriftsmidler skal sendes Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet, Skipsfartsavdelingen, jfr. Midlertidig lov om erverv og bortfrakting av skip m. v. av 5. juli 1946 nr. 2. Den valuta som opptjenes ved salget, skal avstås til Norges Bank, jfr. lov om valutaregulering.)

Den tidligere § 26 skal nå være § 28.

Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni og 29. september 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering. 22. janr.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser som trer i kraft straks til endring av bestemmelser av 24. juni og 29. september 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering:

§ 1 skal heretter lyde:

Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til utførsel av gjenstander og varer (jfr. dog kgl. resolusjon av 12. desember 1947 II, 2 a og b og bestemmelser av 24. juni, 29. september 1950 og 22. januar 1951 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering.) Denne tillatelse gis i form av utførselslisens A eller utførselslisens B etter søknad fra vedkommende eksportør.

Direktoratet for Eksport- og Importregulering fører kontroll med at følgende utenlandske tilgodehavender avstås til Norges Bank:

- 1) Salgsbeløp for gjenstander og varer som er solgt i utlandet (jfr. dog bestemmelser av 24. juni, 29. september 1950 og 22. januar 1951 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering, §§ 26 og 27),
- 2) vederlag for utført reparasjons- og foredlingsarbeid her i landet av utenlandske gjenstander og varer, (dog ikke vederlag for utført reparasjon av utenlandsk rullende jernbanemateriell og fartøyer av registreringspliktig størrelse),
- 3) frakt, assurance, spedisjonsomkostninger og liknende, utlagt ved fob-salg av vedkommende eksportør for regning av kjøperen.

22. janr. Denne kontroll gjennomføres på grunnlag av avregningseksemplar A for så vidt annerledes ikke er bestemt.

§ 9 skal heretter lyde:

Utførsel og avregning vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til utførselslisens og avregningseksemplar med samme nummer. Overføring av et beløp fra en lisens til en annen eller fra et avregningseksemplar til et annet kan ikke foretas uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Enhver eksportør skal føre en bok med fortløpende fortegnelse over alle utførselslisenser og avregningseksemplarer som utstedes til ham av Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Eksportøren skal i lisensboken gjøre merknad om lisensens nummer, vareslag, til hvilket land salget er foretatt, det kvantum og beløp lisensen er innvilget for samt gyldighetsfristen.

§ 15 skal heretter lyde:

Ved betaling fra utlandet (herunder debitering av konto loro) av gjenstander og varer som utføres i henhold til utførselslisens A skal avregningseksemplaret (hvis gyldighetsfrist ved avregningen ikke må være utløpt) og kopi av originalfaktura fremlegges for valutabank som stempler den fremlagte kopi og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som avregningseksemplaret gjelder for. Vedkommende valutabank skal på det fremlagte avregningseksemplar avskrive det beløp som avstås. Er det ved betaling fratrasket ekstrarabatt, skal det gjøres merknad om dette på avregningseksemplaret. Har eksportøren ved salg på fob-basis lagt ut frakt, assurance, spedisjonsomkostninger og liknende helt eller delvis, skal vedkommende valutabank på avregningseksemplaret anføre hvor meget av betalingen som gjelder varer og hvor meget som gjelder utlagt frakt, assurance og spedisjonsomkostninger eller liknende. Når hele salgsbeløpet er avstått, skal avregningseksemplaret av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 18 skal heretter lyde:

Ved betaling fra utlandet (herunder debitering av konto loro) av gjenstander og varer som utføres i henhold til telegrafisk utførselslisens A, skal vedkommende eksportør fremlegge telegrambekreftelsen for valutabank som på den fremlagte telegrambekreftelse avskriver det beløp som avstås. Telegrambekreftelsen skal etter at avskrivning er foretatt, av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 21 skal heretter lyde:

22. janr.

Handelsdepartementet gir tillatelse til at sendinger med jernbane til Sverige og Danmark samt ekspressgodssendinger til England over kontinentet kan belegges med etterkrav når godsets verdi ikke overstiger n.kr. 500 (sv.kr. 350, d.kr. 500 og £ 25-0-0) pr. sending.

Avregningseksemplaret kan bare brukes en gang. For øvrig behandler vedkommende jernbanekontor avregningseksemplaret på samme måte som valutabank (jfr. § 15). Etter at avskrivning er foretatt, sendes avregningseksemplaret til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Statsbaners Kontrollkontor og Norges Bank.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

22. janr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Bergen kommune, Bergen fylke, 15. september, 6. november og 18. desember 1950 om tillegg til husleie ved tekt a for Bergen stadfestet 23. september 1940, jfr. lov av 16. juni 1939 § 41.

Tillegget lyder:

1. Reglene i lovens kap. 7 skal i sin helhet gjelde i kommunen.
2. Unntagelsen i lovens § 37 fjerde ledd og § 38 tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år som bor på ett rom.
3. Den lovlige oppsigelsesfrist og de alminnelige flyttedager for enkelt beboelsesrom skal være som for vanlige leiligheter bestemt i de tilfelle hvor rommet beboes av familier med barn under 16 år.
4. Bestemmelsene i lovens § 13, første og annet ledd og i § 18 første ledd skal være ufravikelige.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

24. janr.

I medhald av lov om brannvesenet frå 15. august 1908 §§ 65 og 66, jfr. lov om bygningskommuner frå 22. februar 1924 § 1, vert Ørstavik brannkommune, Møre og Romsdal fylke, utvida, slik som vedteke av representantskapet i Ørstavik brannkommune 24. oktober 1950. Grensene for Ørstavik brannkommune blir etter dette dei same som for Ørstavik bygningsdistrikt. Grense-skildring for Ørstavik bygningsdistrikt er teke inn i Norsk Lovtidend 1950 s. 1043.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

24. janr.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Hamar bystyre i møte 18.

24. janr. desember 1950 om vedtekt for Hamar til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

24. janr. Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I medhald av lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet med dette vedtak av Haus heradstyre 16. desember 1950 om vedtekt til bygningslova § 104, punkt 3, for Ytre Arna og Indre Arna bygningsdistrikt i Haus herad, Hordaland fylke.

Vedtekta lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjæra bort opptil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligg lågare enn 2,5 m — i einestader og i små hus 2,35 m.

25. janr. Rundskrivelse fra Riksskattestyret til ligningsmyndighetene.

Lov av 22. desember 1950 kap. IV som avløser loven av 14. juli 1950 om begrenset inntektsfradrag for utgifter til reparasjon og utbedring av bygning, kai, kraftverk, damanlegg og tribuner.

Den midlertidige lov av 14. juli 1950 er opphevet fra 1. januar 1951 og avløst av lov av 22. desember 1950. Det bemerkes innledningsvis at Riksskattestyrets forskrifter av 17. juli 1950, inntatt i rundskrivelse nr. 200 fra Riksskattestyret, gjelder for regnskap som avsluttes i 1950 etter 14. juli eller i 1951 hvis det nyttes avvikende regnskapsår. Ved innsendelsen av selvangivelse og regnskap for 1950 må derfor Riksskattestyrets regler av 17. juli 1950 iakttas. Det samme gjelder ved innsendelse av selvangivelse for 1951, når skattyteren fører regnskap på grunnlag av et regnskapsår som avviker fra kalenderåret.

Ved lovendringen er det gitt forskjellige regler om inntektsfradrag for industri- og forretningsbygninger på den ene side, og bygninger som brukes til boligformål eller som driftsmiddel i direkte lignet gårdsbruk på den annen side. Nedenfor skal gis en kort oversikt over hovedinnholdet av disse bestemmelser og deretter i et påtrykt bilag redegjøres for de regler som skal gjelde for regnskapsføring og legitimasjoner for de forskjellige grupper av eiendommer.

I. For industri- og forretnings eiendommer vil de virkelige utgifter til reparasjon, vedlikehold, ombygging og utbedring utført i

1951 ikke komme til fradrag ved ligningen for skatteåret 1952—53 25. janr og heller ikke i form av avskrivning ved senere ligninger. Istedenfor vil det bli et fast prosentvis fradrag. Dette fradrag blir å beregne av ligningsmyndighetene. Fradraget skal utgjøre 1,5 % av den verdi bygningen med tilhørende nødvendig tomtgrunn blir satt i ved ligningen for skatteåret 1952—53. Er bygningen tatt i bruk etter 1. januar 1940, skal fradraget utgjøre 1 % av verdien. Nyttets avvikende regnskapsår, gjelder reglene det regnskapsår som begynner i 1951. Skattepliktige som ikke følger de forskrifter om regnskapsføring m. v. som er fastsatt av Direktøren for skattevesenet (jfr. bilaget avsnitt I), har ikke krav på prosentfradrag.

II. For boligeiendommer gjelder stort sett de samme bestemmelser som gjaldt tidligere (loven av 14. juli 1950). En bygning regnes som boligeiendom når den i sin helhet eller vesentlig nyttes til boligformål og inntekten for de rom som brukes som bolig utgjør minst $\frac{2}{3}$ av de samlede leieinntekter av bygningen. Utgifter til vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av slike bygninger utført i 1951 vil bare kunne fratrekkes ved ligningen når den skattepliktige legitimerer at han eller andre i forbindelse med utføringen av arbeidet ikke har overtrådt gjeldende bestemmelser eller forskrifter om rasjonering og bruk av bygningsmaterialer og arbeidskraft, derunder også forskrifter eller vilkår fastsatt av fylkesforsyningnemnd eller forsyningsnemnd. En ser da bort fra eneboliger som blir prosentlignet (nærmere herom nedenfor).

De bestemmelser som vedkommer rasjonering eller bruk av bygningsmaterialer og arbeidskraft, er for tiden i det vesentlige følgende:

1. Bestemmelser om omsetning og bruk av trelast, gitt av Landbruksdepartementet 10. mai 1948, med endringer av 2. februar og 13. juli 1949. Kjøpe- og brukstillatelse vedkommende trelast til bygninger, kfr. § 1 i bestemmelsene, utstedes av Boligdirektoratet eller den direktoratet har bemyndiget. Som trelast anses m. a. høvellast av alle slag samt skåren last av gran og furu.
2. Bestemmelser om rasjonering av sement, sementasbestbølgeplater (eternit), murstein, takstein av tegl, kryssfinér, linoleum og badekar m. v., gitt av det tidligere forsyningsdepartement den 13. januar 1950. En viser her til rundskrivelse Bygg nr. 233 fra Boligdirektoratet, som er sendt ligningsmyndighetene som vedlegg til rundskrivelse nr. 200 fra Riksskattestyret. En gjør oppmerksom på at rasjoneringen av pressede trefiberplater er opphevet (med virkning fra 1. april 1950).
3. Bestemmelser om rasjonering av linolje og visse andre bestrykningsmidler som inneholder et visst kvantum linolje, gitt av

25. janr. det tidligere forsyningsdepartement den 27. juni 1947 med endring av 9. juli 1949.

4. Bestemmelser om mengderegulering av byggevirkksomhet, fastsatt ved kgl. resolusjon av 7. januar 1950, jfr. rundskrivelse Bygg nr. 232 fra det tidligere forsyningsdepartement, som er sendt ligningsmyndighetene som vedlegg til rundskrivelse nr. 200 fra Riksskattestyret. Disse bestemmelser omfatter byggematerialer av enhver art, unntatt vindusglass, rør- og sanitærmateriell, elektrisk materiell, maling og andre bestrykningsmidler.
5. Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer, gitt av Landbruksdepartementet 25. september 1950 (Lovtidende 1950 s. 982—85).
6. Bestemmelser om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid gitt ved kgl. resolusjon av 11. juli 1947, jfr. rundskrivelse Bygg nr. 120 av 29. juli 1947 fra Boligdirektoratet.

Hvor inntekten av vedkommende boligeiendom blir beregnet av ligningsmyndighetene etter en fastsatt prosent, således som tilfellet ofte vil være for eneboliger, vil det være uten betydning hvilke reparasjonsarbeider som er utført i årets løp. For slike boligeiendommer har en ingen regler om innsendelse til ligningsmyndighetene av oppgaver eller legitimasjoner. Her vil eieren gjennom prosentligningen, som er en nettoligning, indirekte få fradrag for normale utgifter til vedlikehold.

III. For bygninger som nyttes som driftsmidler i gårdsbruk gjelder de samme bestemmelser som for boligeiendommer, dersom inntekten ansettes ved direkte ligning (på grunnlag av regnskap eller næringsoppgave). Blir gårdsbruket prosentlignet, stiller forholdet seg på samme måte som for prosentlignede boligeiendommer. Se ovenfor under punkt II, siste avsnitt.

Forskrifter om regnskapsføring og legitimasjoner.

Finansdepartementet har med hjemmel i den nye lovs kapitel IV punkt 7 gitt Direktøren for skattevesenet fullmakt til å utferdige nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene. I henhold hertil har Direktøren for skattevesenet med virkning fra 1. januar 1951 gitt nye forskrifter om regnskapsføring og legitimasjoner til avløsning av de forskrifter som ble gitt i rundskrivelse nr. 200 av 17. juli 1950. Forskriftene er tatt inn som bilag til denne rundskrivelse. Det bemerkes at forskriftene om regnskapsføring og legitimasjoner er inndelt i 3 hovedavsnitt:

- I. *Industri- og forretningseiendommer.*
- II. *Boligeiendommer.*
- III. *Bygninger som nyttes som driftsmidler i direkte lignet gårdsbruk.*

De skattytere som berøres av bestemmelsene behøver bare å 25. janr. lese det avsnitt som vedkommer den type av bygninger de selv eier, og avsnitt som det måtte være henvist til derfra.

Forskrifter om regnskapsføring og legitimasjoner som gjelder fra 1. januar 1951
gitt av Direktøren for skattevesenet med hjemmel i kapitel IV punkt 7 i lov av 22. desember 1950.

I. Industri- og forretningsbygninger.

For industri- og forretningsbygninger som ikke har karakter av boligeiendom (jfr. rundskrivelsens punkt II) gjelder følgende nye regler for bokføring:

A. Skattepliktige som fører regnskap.

Når regnskapet følger kalenderåret, skal så vidt mulig alt reparasjons-, vedlikeholds-, utbedrings- og ombyggingsarbeid som er utført i 1950, bokføres pr. 31. desember 1950. Foretas bokførsel i 1951 av slike arbeider, bør utgiftene framtre som egen post i regnskapet for 1951, idet disse utgifter skal komme til fradrag for så vidt det kan legitimeres at arbeidene er lovlig utført.

Det skal fra 1. januar 1951 opprettes følgende konti:

- a. Konto for reparasjon og vedlikehold av bygning (kai, kraftverk, damanlegg, tribuner) i 1951.
- b. Konto for ombygging og utbedring av bygning (kai, kraftverk, damanlegg, tribuner) i 1951. På denne konto føres poster som normalt skulle være gjenstand for aktivering.
- c. Konto for nybygg i 1951.

Med hensyn til spørsmålet om hvorledes en skal skjelne mellom reparasjon og vedlikehold på den ene side og ombygging og utbedring på den annen side, bemerkes at alt arbeid som bare har til formål å sette bygningen i samme stand som den før har vært i på den nåværende eller tidligere eiers hånd, anses som reparasjons- og vedlikeholdsarbeid. Det som går ut over dette, anses som ombygging eller utbedring.

Har den skattepliktige — foruten forretnings- og industribygninger — også boligeiendom(mer) som er av den art at den (de) kan gjøres til gjenstand for avskrivning (i visse tilfelle arbeiderboliger), må det føres egne konti for reparasjon og vedlikehold, ombygging og utbedringsarbeid, samt nybygg vedrørende eiendommen(e). For øvrig henvises om utgifter vedkommende slike boligeiendommer til siste avsnitt under II nedenfor.

25. janr. Utgifter til reparasjon, vedlikehold, ombygging og utbedring av bygning og nybygg utført i 1951 må ikke føres på andre konti i regnskapet. Konto for nybygg må bare omfatte nybygg som ikke har karakter av ombygging eller utbedring.

Uttrykket bygning omfatter ikke maskiner eller andre inventargjenstander, selv om disse er fast forbundet med bygningen. Under bygning går også dennes tilhørende gjerde samt vei, vann, kloakk og elektrisitet fram over den del av (nødvendig) tomt (grunn) som ved formuesligningen er verdsatt under ett med bygningen.

Som bygning eller del herav blir å anse bl. a.:

- 1) saniterutstyr som vasker, badekar, vannklosetter o. l. samt sprinkleranlegg for brannslukking,
- 2) rørledninger for kaldt og varmt vann samt kloakkledninger,
- 3) sentralvarmeanlegg og ovner for oppvarming av bygning (herunder av elektriske ovner de som er fast tilkoblede),
- 4) varmtvannskolber og -beredere for varmt vann for (vanlig) husholdning samt bad, vask, kjøkken for arbeidere og funksjonærer o. lign.,
- 5) heiser og ventilasjonsanlegg (dog ikke anlegg i verksted o. lign. for utsuging av fliser, gasser e. lign.),
- 6) elektriske opplegg fram til lampepunkt eller stikkontakt (unntatt særskilte opplegg for maskiner o. lign.),

Som del av bygning anses derimot ikke svakstrømsanlegg som telefon, ringe- og allarmannlegg m. v.

Uttak av egne materialer og arbeidsytelser med eventuelle tillegg for faste omkostninger i forbindelse med byggearbeidet skal enten overføres til kontiene etter hvert, eller føres opp fortløpende i egen bok, som må inneholde summeringskolonne. Ved hver måneds slutt skal summene bokføres på den konto hvor de hører hjemme. Det understrekes at det må sondres omhyggelig mellom reparasjon, vedlikehold, utbedring og ombygging av driftsbygning og tilsvarende arbeider vedrørende den skattepliktiges øvrige driftsmidler (eventuelt boligeiendommer). Den skattepliktige vil bli avkrevet erklæring om at fordeling er foretatt riktig og om at de utgifter som hører hjemme på foran nevnte konti, ikke er ført annet sted i regnskapene.

Ved årsoppgjøret skal reparasjons- og vedlikeholdsarbeid på bygning m. v. utført i 1951 (saldo på foran nevnte konto a) oppføres som egen post i den taps- og vinningskonto som sendes ligningsmyndighetene. Herunder må det påses at arbeid utført i 1951 kommer til utgift i det året. Dette gjelder uansett om vedkommende arbeid er avsluttet eller ikke.

Ombygging og utbedring utført i 1951 (saldo på den foran 25. janr. nevnte konto b) oppføres likeledes som egen post i det regnskap som sendes ligningsmyndighetene. Hvis kontoen oppføres i status og kontoen avskrives, skal avskrivningene framtre som egen post på den taps- og vinningskonto som innsendes med selvangivelsen. Uansett hvordan posten ombygging og utbedring behandles i regnskapet, vil den ikke komme til fradrag ved ligningen for 1952 —53 eller i form av avskrivning ved senere ligninger. Konto for nybygg i 1951 oppføres også særskilt i status. De beløp som er belastet denne konto er gjenstand for avskrivning hvis betingelsene for avskrivning ellers foreligger. Det er ikke nødvendig å spesifisere avskrivningsbeløpet vedkommende nybygg på taps- og vinningskonto.

Skattepliktige som fører regnskap på grunnlag av et avvikende regnskapsår, må opprette konti som nevnt ved overgangen til nytt regnskapsår.

Også samvirkelag som har industri- og forretningsbygning må føre de konti som er nevnt foran. Ved beregning av lagets inntekt ved salg til ikke-medlemmer vil nemlig de virkelige utgifter til reparasjon m. v. ikke kunne føres til fradrag.

B. *Skattepliktige som ikke fører regnskap*, må legge ved selvangivelsen et sammendrag av alle utgifter i forbindelse med reparasjon og vedlikehold av forretningsbygning og et sammendrag av ombygging og utbedring av slik bygning i 1951. Når det gjelder hva som omfattes av uttrykket «bygning» i denne forbindelse, gjelder det samme som er uttalt under 1 A, 5, avsnitt. Oppstillingene utarbeides på grunnlag av kronologiske noteringer eller bilag ordnet etter datum. Er det utført nybygg, må det også meddeles nærmere hvilke byggearbeider som er utført. Utbetalinger vedrørende arbeid utført i 1950 må oppgis særskilt, idet disse utbetalinger skal komme til fradrag for så vidt det kan legitimeres at arbeidene er lovlig utført, jfr. Riksskattestyrets rundskrivelse nr. 200 av 17. juli 1950.

C. *Leieboere i forretnings- og industribygg* vil ikke kunne få fradrag i inntekten for de faktiske utgifter til reparasjon, vedlikehold, utbedring og ombygging av bygning. Heller ikke vil de tilkomme noe prosentvis fradrag, med mindre det dreier seg om utleie av hel bygning og leieren etter leieavtalen skal bære så vel utvendig som innvendig vedlikehold. De må ved bokføring iakttatte reglene foran.

Skattepliktige som ikke følger foranstående regler om regnskapsføring m. v. har ikke krav på prosentfradrag.

25. janr. II. *Boligeiendommer.*

For boligeiendommer (jfr. rundskrivelsens avsnitt II foran) gjelder følgende nye regler om legitimasjon av bygningsutgifter som er påløpet i 1951:

Sammen med årsoppgjør og selvangivelse må innsendes en oversikt over utgifter til reparasjon, vedlikehold, ombygging og utbedring av boligeiendom utført i 1951 og som kreves fratrullet inntekten. Når det gjelder hva som omfattes av uttrykket «boligeiendom» i denne forbindelse, gjelder det samme som er uttalt under 1 A, 5. avsnitt. Oversiktene må inneholde en beskrivelse av og vise samlet kostende for enkeltarbeider som beløper seg til mer enn kr. 500. Øvrige arbeider kan trekkes sammen og oppføres i en eller flere poster.

Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må oversikten baseres på de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er tilkommet under arbeidets gang. De som ikke fører regnskap for eiendommen(e), må oppbevare bilagene velordnet for senere kontroll.

Det må påses at uttak av egne materialer og arbeidsytelser i forbindelse med reparasjons- og vedlikeholdsarbeid med eventuelle tillegg for faste omkostninger blir tatt med på oversikten. Skattepliktige som fører regnskap og har slikt uttak, må derfor beregne og bokføre dette etter hvert på en egen konto, slik at oppgave kan gis ved regnskapsårets utløp. De som ikke fører regnskap, må eventuelt foreta tilsvarende noteringer.

Utføres ombygging og utbedringsarbeid som ikke har karakter av vedlikehold, slik at utgiftene ikke er fradragsberettiget ved inntektsansettelsen, blir de ikke å medta på oversikten.

Oversikten skal forsynes med erklæring om at den inneholder alle utgifter til reparasjon, vedlikehold, ombygging og utbedring som kreves fradrett inntekten.

For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, må det sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Har den skattepliktige lager av rasjonerte byggematerialer pr. 31. desember 1951, må han ta opp fortegnelse over dette lager. Fortegnelsen må sendes inn sammen med selvangivelsen.

Har den skattepliktige både forretnings- eller industribygninger hvor fradrag skal gis på grunnlag av en viss prosent av bygningens

ligningsverdi, og boligeiendommer hvor det skal gis fradrag i den utstrekning gjeldende forskrifter om rasjonering av byggematerialer og arbeidskraft ikke er overtrådt, vil det bli krevet erklæring om at det ikke har funnet sted noen sammenblanding av utgiftene for de to kategorier av bygninger.

Ved årsoppgjøret skal utgifter til reparasjon og vedlikehold, ombygging og utbedring vedrørende boligeiendom som kan avskrives, samt nybygg av slik eiendom oppføres som egne poster i det regnskap som sendes ligningsmyndighetene.

Sammen med regnskapet må foruten de oversikter over utgifter til reparasjon og vedlikehold, ombygging og utbedring som er omhandlet først i dette avsnitt, også innsendes en særskilt oversikt over utført arbeid vedkommende nybygging av slike boligeiendommer som kan avskrives.

For industrielle bedrifter som har arbeider- og funksjonærboliger forlanges ikke innsendelse av oversikter som omhandlet i dette avsnitt (II).

III. Bygninger som nyttes som driftsmidler i direkte lignet gårdsbruk.

Når ligningen skjer etter næringsoppgave eller etter regnskap for regnskapstermin som begynner i 1951, skal det sammen med selvangivelse (næringsoppgave) innsendes oversikter over bygningsarbeider, oppdelt i følgende grupper:

- a) reparasjon og vedlikehold av driftsbygninger og andre bygninger.
- b) ombygging og forbedring av driftsbygninger.
- c) nybygg som er gjenstand for avskrivning.

Når det gjelder hva som omfattes av uttrykket «bygning» i denne forbindelse, gjelder det samme som er uttalt under 1 A, 5. avsnitt.

Oversiktene må inneholde en beskrivelse av og vise samlet kostende for enkeltarbeider som beløper seg til mer enn kr. 500. Øvrige arbeider kan trekkes sammen og oppføres i en eller flere poster under gruppen reparasjon og vedlikehold (hvis det ikke unntagelsesvis dreier seg om et forbedringsarbeid).

Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må oversiktene utarbeides på grunnlag av de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er tilkommet under arbeidets gang. De som ikke fører regnskap, må føre noteringer over utgiftene og oppbevare bilagene velordnet for senere kontroll.

Det må påses at uttak av egne materialer og egne arbeidstelser i forbindelse med byggearbeid blir tatt med på oversiktene.

25. janr. De som fører regnskap bør derfor beregne og bokføre dette etter hvert slik at det kan tas med i utdragsskjemaene. De som ikke fører regnskap, bør foreta noteringer slik at oppgave kan gis.

Oversiktene skal forsynes med erklæring om at de inneholder alt utført bygningsarbeid som kreves fratrullet inntekten direkte eller i form av avskrivninger.

For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, må det sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekrefteelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Har den skattepliktige lager av rasjonerte byggematerialer pr. 31. desember 1951, må han ta opp fortegnelse over dette lager. Fortegnelsen må sendes inn sammen med selvangivelsen.

25. janr.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I medhald av § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 stadfest departementet vedtak av Haus heradstyre i møte 16. juni 1949 om regulering av Ytre Arna i Haus herad, Hordaland fylke, men soleis at hamneområdet vert unnateke frå stadfestinga.

Vidare har departementet i medhald av § 3 i bygningslova stadfest heradstyret sitt vedtak samme dag om vedtekter til reguleringa med nokre brigde gjort av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til § 12:

Faste medlemmer av bygningsrådet er lensmannen i Haus, formannen i helserådet, kommuneingeniøren, brannsjefen i Ytre Arna samt bygningssjefen. Dertil de kommunevalde medlemmer, hvorav det skal vera like mange som det er faste medlemmer i bygningsrådet. Dersom kommuneingeniøren samstundes er brannsjef og bygningssjef skal det vera 3 kommunevalde medlemmer. Er der særskilt bygningssjef og brannsjef utenom kommuneingeniøren skal det vera 5 kommunevalde medlemmer. En av de kommunevalde skal vera kvinne.

Til § 26 h:

Der reguleringsplanen ikkje har sers vedtak for bygningshøgdi, skal denne for bunadshus av tre ikkje vera meir enn 2 høgder, i dette er medrekna loftshøgdi dersom det er innreida bunadsrom der.

For bustadbygg av mur kan ein ha 2 fulle høgder, og dessuten einskilde innreide rom på loftet (jfr. bygningsloven § 104).

For industrielle bygg, forretningsbygg, og spesialbygg fastset 25. janr. bygningsrådet i kvart einskilt høve største høgd og talet på etasjar innanfor råma av bygningsloven, og med omsyn til kvar huset ligg og til turvande brannvern.

Der det er fastsett tett busetnad i reguleringsplanen må husi ikkje vera på meir enn 3 høgder forutan kjellar og loft.

Til § 26 i:

I strok der det etter gjeldande reguleringsplan skal vera open busetnad, skal fråstanden frå bunadshus til nabogrensa (eller til offentleg regulert veg der det ikkje er regulert byggjelinor) til vanlegt ikkje vera under 6 m. Bunadshus sin fråstand frå riksveg og andre hovudvegar 5 m.

Der det er turvande og utan vansker, kan bygningsrådet gjeva løyve til å byggja 2,5 m frå nabogrensa og 4 m frå veg, dersom ein ved tinglest fråsegn fær trygd for at fråstanden til næraste bunadshus vert minst 12,5 m. Utan omsyn til ovannemnde kan det byggjast heilt i nabogrensa når det vert nytta brannvegg i samsvar med bygningsloven § 115.

I strok med open busetnad må ikkje oppførast bustadhus som dekkjer meir enn $\frac{1}{4}$ av tomti sitt areal innanfor reguleringslina.

Til § 47:

A. Grunneigarane si plikt til å refundera kommuna sine utlegg til grunn til gata — heri medrekna alle utlegg til ekspropriasjon og vederlag for ulempor — kan bygningsrådet gjera gjeldande til det maksimum og på slik måte som er fyreskrive i § 47 i loven.

B. Er det ytt refusjon til kommuna for gategrunn til ei mindre breidd, og gata seinare skal utvidast til ein større breidd, kan grunneigarane og verta tilplikta å refundera kommuna utlogone til grunn for denne utvidingi på slik måte og til det maksimum som er fyreskrive i § 47.

Til § 48:

1. Ein kan ikkje byggja på eigedom i regulera strok for det er arbeidt opp godkjent veg til og langs med eigedomen. Frå tomta skal det og vera turvande kloakkavløp.

2. Frå disse vilkår kan formannskapet gjera unntak etter at bygningsrådet si fråsegn er innhenta.

Det kan i so fall krevjast at tomtæigarane ved tinglesti fråsegn bind seg til, dersom det vert kravt av kommunå, å arbeide opp veg, kanskje med kloakk, slik nemnd i første bolken.

3. Grunneigarane skal refundera kommunå utleggi til gatearbeid og nedlegging av kloakk. Grunneigarane si refusjonsplikt skal likevel ikkje gå vidare enn til å godtgjera kommunen halvparten av

25. janf. utleggi til opparbeiding av gate i ei breidd av opp til 10 m, og ved nedlegging av kloakk av opptil 305 mm diameter.

4. Dersom det berre kan byggjast langs eine sida av gata, skal grunneigarane sine plikter ikkje gå vidare enn til å godtgjera meir enn halvparten av dei utgifter som er nemnt i bolken framanfor.

5. Dei reglar som gjeld for opparbeiding av gate, skal og fylgjast når eldre veg går inn i regulert gate.

6. Erstatningssummen vert å skifta millom grunneigarane etter lengdi av kvar eigedom si grenselina mot gata, og slik at den gatestrekning som vert opparbeidd samstundes vert å sjå på som ei einheit.

Dersom ein eigedom ikkje støyter direkte til den gata som vert opparbeidd, kan likevel grunneigaren til denne eigedomen verta pålagd å taka del i utgiftene til gateopparbeidingi i høve til den verdauk eigedomen hans får ved gateanlegget. Spørsmålet om dette vert i tilfelle å avgjera ved skyn.

7. Kvar grunneigar som etter at denne vedtekti er sett i verk, har bygt eller byggjer på sin eigedom bygning som har vindauge eller dør mot eller innkøyring frå ei gate som er opparbeidd etter at vedtektene tok til å gjelda, skal betala sin lut av erstatningssummen innan 3 mndr. etter at han har fenge greida på storleiken av denne, eller i høgdi i 10 årlege terminer mot at det vert svrå 5 av hundrad i årleg renta av den til kvar tid verande restsum.

Dei same plikter etter desse vedtekter fell også på kvar huseigar som vøler eller brigder eldre bygning i so stor mun at denne etter bygningsrådet sitt skyn må seiast å vera oppattnya. Det same gjeld vøla av bygning etter brann eller onnor øydeleggjing.

For grunneigarar som byggjer seinare, reknar ein betalingsfristen frå den tid bygningsarbeidet tek til.

8. Med omsyn til erstatningsplikt som kvilar på ein eigedom etter desse vedtekter, so er det kommuna som skal syta for å halda turvande tinglysing på vedkomande eigedoms folium i panterregistret.

9. Heradstyret kan gjeva slepp på den refusjon kommuna skal ha etter desse vedtekter, dersom serlege grunnar taler for ei slik ettergjeving.

Til § 61:

På ingen grunn må det reisast bygning som er tenkt til varig bustad for menneske, og heller ikkje må eldre bygning innreidast og takast i bruk til dette føremål, utan at det er rikeleg tilgang til godt drikkevann.

I tilfelle av tvil om dette vert spørsmålet å avgjera av helserådet.

Til § 63, 2:

25. janr.

Etter at fråsegn frå helserådet er innhenta, kan bygningsrådet nekta at det innanfor reguleringsdistriktet vert lagt verksemdar eller opplag som for skuld brannfare eller sanitære omsyn eller andre serlege ulemper som er nemnd i § 63, 1 er til mein og plage for omgivnaden.

Bensinstasjonar og tankanlegg må ikkje setjast opp utan løyve frå bygningsrådet.

Forutan dei i § 63, 1 nemnde omsyn, skal det og takast omsyn til om bensinanlegget eller tankanlegget vil vera til meins for ferdsle eller verka skjemmande for stroket i kring.

Til § 74:

Når tilhøvi talar for det kan bygningsrådet godkjenna innleidnad av arbeidsrom i meir enn 4 høgder, når husi er bygde i mur eller betong.

Til § 104, 8:

Med helserådet sitt samtykke kan bygningsrådet godkjenna kjellarrom til bustad om golvet ligg delvis under terrenget omkring, når føresegnene i § 105, 2 a—e vert fylgde.

Til § 113:

Trebygningar kan oppførast alle stader med unntak av dei strok der den til kvar tid gjeldande reguleringsplan foreset murbygnad, eller der det gjeld verksemdar og fabrikkbygningar og bygningsrådet ikkje krev at bygningen skal vera eldfast.

I desse strok skal det berre setjast upp murbygningar:

1. Kvartalet kring Ullvarefabrikken.

Grensa for dette gjeng langs elvi frå grensa for reguleringsstroket mot vest og til brui på riksvegen ved Ullvarefabrikken, fylgjer so riksvegen 57 m i sudaustleg leid, men gjeng so mot sudvest langs den projektera veg frå riksvegen til den framtidige riksveg yver Sætret 145 m. Derifrå gjeng grensa i nordvestleg leid 90 m, gjeng so i vestleg leid 45 m til grensa for reguleringsstroket. Derifrå og til utgangspunktet er 85 m i nordvestleg leid.

2. Kvartalet som ligg på søre sida av elvi millom riksvegen frå Ullvarefabrikken, Lihaugvegen og elvi frå brui ved Ullvarefabrikken og til brui ved Bomullsvarefabrikken.
3. Kvartalet ved Bomullsvarefabrikken.

Grensa for dette tek til ved sjøen på nordre sida av Bomullsvarefabrikken sin fabrikkbygning nordanfor elvi, gjeng so langs

25. janr. austre kanten av vegen til den nye brui ved Bomullsvarefabrikken, fylgjer so Lihaugvegen mot søraust, men gjeng so 80 m langs vegen til Kullkaien, gjeng so mot nordaust 12,5 m. Vidare gjeng grensa langs strondi til utgangspunktet.

4. Kvartalet som ligg millom riksvegen (hovudvegen) og Kyrkjevegen.

5. Kvartalet vestanfor Kyrkjevegen.

Grensa for dette tek til ved Bedehuset, fylgjer so Kyrkjevegen 125 m mot sud, gjeng so 15 m mot sudvest. Vidare gjeng grensa 80 m mot nord-nordvest langs den projektera veg frå leitet og til kyrkja, gjeng so 12 m mot nordaust, vidare 45 m i nordleg leid og so 13 m mot nordaust attende til utgangspunktet ved Bedehuset.

6. Kvartali nordanfor elvi.

Grensa for desse tek til ved brui på Lihaugvegen attmed Bomullsvarefabrikken, fylgjer so Lihaugvegen i nordleg leid 140 m, gjeng so langs den projektera veg ned mot Trelastforretningi, men gjeng vidare mot nord langs den projektera veg attmed strandi umlag 200 m, gjeng so 22 m mot aust til sjøen og fylgjer so strandi attende til Bomullsvarefabrikken sin fabrikkbyggnad på nordsiden av elvi.

Til § 114, 1:

På eigedom som er under 1 000 m² kan ikkje først opp bygg som har større grunnflate enn 125 m². Er eigedomen frå 1—2 dekar skal grensa vera 150 m². Berre når eigedomen er over 2 dekar kan det byggjast med grunnflate på inntil 250 m². Undantak frå dette kan bygningsrådet gjera i serlege høve, men det kan ikkje godkjenna trebygg med større grunnflate enn 250 m².

Til § 114, 4:

Det må ikkje først opp oppbygg eller nedskjering i takflate på trebygg med 2 høgder.

Til § 137:

Kvart bygg skal leidast av ein av bygningsrådet godkjend fagmann, med slikt ansvar og på slik måte som er føreskrive i bygningsloven § 137.

Til § 146:

Helserådet kan gjeva påbod om at grunn-, over- og spillvatn vert avleidd på ein høveleg måte, både frå bygde og ubygde tomtar.

Til § 150:

Alle gardsrom, vegar og trappor skal haldast reine og opplyste. Lys- og luftegraver skal haldast reine til kvar tid. Tomter som ikkje er bygde på må haldast ryddig og reine.

Kongelig resolusjon.

26. janr.

Med hjemmel i avsnitt II og avsnitt III, siste ledd, i lov av 22. desember 1950 om midlertidig tillegg til skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911 bestemmes:

Kapitel 1.

Gjennomføringen av bestemmelsene i lovens avsnitt II.

§ 1. Uttrykkene «årsinntekten» og «gjennomsnittsinntekten» i lovens II 1, første og annet punktum, omfatter inntekten av den skattepliktiges næring, i den utstrekning den kommer til beskatning ved kommuneskattligningen.

§ 2. Ved ansettelsen av inntekten som grunnlag for beregning av avsetningsfradraget etter lovens II kommer gjeldsrenter og andre ytelser i betraktning for så vidt de vedkommer næringen.

§ 3. For næringsdrivende selskaper (konsortier) som nevnt i landsskattelovens § 20, byskattelovens § 15, begges annet ledd, beregnes avsetningen i forhold til selskapets (konsortiets) inntekt.

§ 4. Driver den skattepliktige flere selvstendige næringer, beregnes inntekten og avsetningsbeløpet etter lovens II 1 særskilt for hver næring. Ved ansettelsen av inntekten tas det ikke hensyn til underskudd i de andre næringer.

§ 5. Når inntekten av en næring etter vanlige regler skal fordeles til beskatning i flere kommuner, bestemmes avsetningsadgangen av den samlede inntekt av næringen.

§ 6. Avsatte beløp som vedkommer forskjellige næringer (jfr. § 4), blir å sette inn på hver sin konto i bank.

§ 7. Deposisjonsbeløpet fastsettes av forretningsførereren for ligningsvesenet i den kommune hvor fradrag for avsetning blir å innrømme. Tilkommer den skattepliktige fradrag i flere kommuner, jfr. § 5, fastsettes det samlede beløp i kontorkommunen, eventuelt den kommune som er nevnt i landsskattelovens § 20, byskattelovens § 15, begges første ledds annet og tredje punktum.

§ 8. Viser det seg under likningsbehandlingen at en skattyter i medhold av lovens II kunne ha avsatt et større beløp til gjenkjøpsfond enn det han har regnet med som maksimumsfradrag og deponert i bank, bør han i alminnelighet tilståes adgang til med virkning for ligningen å avsette det manglende og foreta nødvendig tilleggsdeposisjon. Forretningsførereren for ligningsvesenet fastsetter i tilfelle en kortere frist for deposisjon av det manglende beløp.

Er det avsatt mer enn det godkjente fradrag, skal det overskytende straks frigis.

Er avvikelsen i en kommune mindre enn 5 % av det deponerte

26. janr. beløp eller mindre enn kr. 200, foretas ikke rettelse av deposisjonsbeløpet.

§ 9. I tilfelle som omhandlet under § 7, annet punktum, er det forretningsføreren for ligningsvesenet i den kommune hvor deposisjonsbeløpet er fastsatt, som gir samtykke til frigiving i henhold til lovens II 7, første punktum.

§ 10. Når etterligning i samsvar med lovens II 7, tredje punktum, har funnet sted, skal den skattepliktige underrettes om utfallet i anbefalt brev eller på annen ettersveislig måte. Etterligningen legges ikke ut til alminnelig ettersyn. Skatten forfaller til betaling 4 uker etter at underretningen er sendt.

Kapitel 2.

Gjennomføring av bestemmelsene i lovens avsnitt III.

§ 1. Driver den skattepliktige flere selvstendige næringer, beregnes grensebeløpet kr. 10 000 i lovens III første ledd, særskilt for hver næring. Strekker næringen seg over flere kommuner, beregnes grensebeløpet på grunnlag av de samlede avskrivninger og overprisavskrivninger som blir krevet for næringen.

§ 2. Ved fastsettelsen av det beløp som skal være båndlagt etter lovens III gjelder for øvrig bestemmelsene i §§ 6—8.

Rettelse.

1947

Side 638. Lov om midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid. Paragrafangivelser foran lovens siste avsnitt og tredje siste avsnitt er falt ut.

Foran tredje siste avsnitt: «Arbeidsgiver som holder — — —» settes § 7.

Foran siste avsnitt: «Denne loven trer — — —» settes § 8.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.